

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 1482

Doknr.
557683

Dato
21-03-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 292 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 292:

Ministeren bedes redegøre for, om en kommune i overensstemmelse med loven kan lave massekonverteringer af hjælpemidler uden forudgående at have foretaget en konkret og individuel vurdering af de enkelte borgeres hjælpemiddelbehov. Spørgsmålet stilles bl.a. på baggrund af henvendelsen af 26. februar 2018 fra Anna-Kristina Timmerman Hansen, jf. SOU alm. del - bilag 180?

Svar:

Det lægges til grund for besvarelsen, at der spørges til den situation, hvor der sker justeringer i kommunens hjælpemiddelsortiment som følge af indgåelsen af en ny leverandøraftale.

Det er i den forbindelse i overensstemmelse med loven for kommuner at foretage massekonverteringer af et hjælpemiddel uden først at lægge en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde til grund, når det massekonverterede hjælpemiddel ikke har ændrede eller nye funktioner i forhold til det hjælpemiddel, som borgeren oprindeligt har fået bevilget.

Når kommunen omvendt ønsker at konvertere en borgers hjælpemiddel til et nyt hjælpemiddel med ændrede eller nye funktioner, eller hvis borgeren har et særligt begrundet behov for et andet hjælpemiddel, er kommunen forpligtet til at foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens hjælpemiddelbehov og træffe en ny afgørelse, og herunder vurdere om produktkonverteringen også skal gælde for den pågældende borger.

Det kan desuden oplyses, at hvis borgeren ikke har et særligt begrundet behov for et andet hjælpemiddel, men stadig ønsker et andet hjælpemiddel, som ikke har ændrede eller nye funktioner i forhold til det konverterede hjælpemiddel, har vedkommende mulighed for at benytte sig af fritvalgsordningen på hjælpemiddelområdet. Borgeren skal dog, såfremt der gøres brug af retten til frit valg, afholde egenbetaling, såfremt der herved opstår en prisdifference.

Endelig skal det understreges, at kommunerne efter § 3 i hjælpemiddelbekendtgørelsen altid er forpligtede til at bevillige det bedst egnede og billigste hjælpemiddel til en borger med et behov herfor.

Med venlig hilsen

Mai Mercado